

Joanna Jones

Leket Liqat

Curators: Barak Rubin, Livia Tagliacozzo

The title of the exhibition, “Leket Liqat” an Arabic and Hebrew transliteration of the term “gleaning” (gathering), an ancient precept still carried out today. Umm el-Fahm’s urban context, natural features, and human interaction with natural elements lie at the center of Jones’ site-specific installations. “Leket,” is composed of a variety of Umm el-Fahm’s locally sourced native plants. The plants, which Jones gathered during the past year in the neighborhoods and outskirts of the city, serve as the primary material of the wall installation. Beyond their mundane uses—culinary, medical healing, fertility treatments, and religious and social rituals—the organic elements are endowed with new significance through re-purposing and composition. The aesthetic layout functions as a sort of tribute to local natural healing elements, and an emblematic visual collection of links between the natural and supernatural spheres. The site-specific floor installation is produced by a combination of local soil and plastic retrieved from the surroundings. The integration of the plastic objects within the installation brings to the foreground the issue of pollution consequent to our extended use of plastic, and evokes considerations relating to the nexus of (wo)men and nature. Yet the plastic is not presented as a disruptive and foreign substance in the natural landscape, but as an element inherent to the local surroundings. The pressing environmental issue— here related to a local context but also relevant on a global scale— is thus elaborated into a relief, reminiscent of fossilized remains that attest to the human impact on natural elements.

ג'ואנה ג'ונס

לקט ליקט

אוצרים: ברק רובין, ליביה טליאקוצו

כותרת התערוכה “לקט ליקט” היא התעתיק העברי והערבי של המונח “לקט”, מצוות הלקט הקדומה, בכל מיני התבואה מתקיימת עד ימינו. הסביבה האורבנית של אום אל פחם, מאפייניה הטבעיים וההתקשרות האנושית עם הטבע עומדים במרכז המיצב תלוי המקום של ג'ונס. המיצב “לקט” מורכב ממבחר צמחים מקומיים הגדלים בסביבתה של אום אל פחם. הצמחים שליקטה ג'ונס במהלך השנה האחרונה בשכונותיה של העיר ובפרבריה משמשים כחומר הגלם העיקרי לעבודת הקיר, כאשר פרקטיקות של הסבה והרכבה מעניקות למרכיביה האורגניים משמעויות חדשות הנבדלות מן השימושים היומיומיים שלהם במטבח, ברפואה העממית, בטיפולי פוריות ובטקסים דתיים וחברתיים. הפריסה הנאה למראה המשמשת כמעין מחווה לחומרי ריפוי טבעיים מקומיים, וכאוסף סמלים חזותיים של חיבורים בין הספירות הטבעיות לעל-טבעיות. מיצב הרצפה תלוי המקום מורכב משילוב בין אדמה מקומית לבין פלסטיק שנאסף מהסביבה. השילוב בין שאריות הפלסטיק לבין האדמה מפנה זרקור אל נושא זיהום הסביבה, ואל שיקולים הנוגעים לקשר שבין (א)נשים לטבע. חלקי הפלסטיק אינם מוצגים כחומר זר וכגורם משבש את הנוף הטבעי, אלא כחומר שהוא בלתי נפרד מהסביבה המקומית. הנושא הסביבתי הדוחק - מופיע בהקשר מקומי אך רלוונטי בקנה מידה עולמי - מנוסח כתבליט המאזכר מאובנים המעידים על השפעת האדם על הסביבה הטבעית.

جوانا جونس

لقاط لقط

القيّمون: براك روبين، ليثيا تلياكوتسو

عنوان المعرض «لقاط لقط» هو النقحرة العربية والعبرية لمفهوم «لقاط». فريضة لقاط المحاصيل ما زالت قائمة حتى أيامنا. البيئة الحضرية لمدينة أم الفحم، خصائصها الطبيعية والتواصل الإنساني، وكذلك الطبيعة، ماثلة كلها في مركز العمل التركيبي الخاص بالمكان للفنانة جوانا جونس. المنشأ “لقاط” يتكون من نباتات محلية مختارة تنمو في محيط أم الفحم. النباتات التي جمعها جونس خلال السنة الأخيرة من أحياء المدينة وضواحيها، تشكل المادة الخام الأساسية للعمل الجداري، وممارسات التحويل والتركيب تمنح عناصرها العضوية مفاهيم جديدة، تختلف عن الاستخدامات اليومية لها في المطبخ، وفي الطب الشعبي، وفي معالجة الخصوبة والطقوس الدينية والاجتماعية. التصميم جميل المنظر هو بمثابة تكريم لمواد علاجية طبيعية محلية، ومجموعة رموز بصرية من التواصل بين الفضاءات الطبيعية وفوق الطبيعية. المنشأ الأرضي الخاص بالمكان يتشكل من الدمج بين التربة المحلية ومواد بلاستيكية تم جمعها من محيط المكان. الدمج بين مخلفات البلاستيك وبين التربة يسלט الضوء على موضوع تلوث البيئة، وعلى الاعتبارات المتعلقة بالعلاقة بين النساء والرجال والطبيعة. لا يتم عرض أجزاء البلاستيك كمادة غريبة وعامل تشويهي لمنظر الطبيعة، بل كمادة غير منفصلة عن البيئة المحلية. الموضوع البيئي الحارق يظهر في السياق المحلي، لكنه ذا صلة وثيقة على المستوى العالمي، وتتم صياغته كمنقش بارز يذكّرنا بالمستحاثات التي تشهد على تأثير الإنسان على البيئة الطبيعية.